

Субота, 15 вересня 2018 року, №18

Білокуракинський ПОРТАЛ

Правда переможе!

Інформаційно-розважальна газета для жителів Білокуракинського району Луганської області, УКРАЇНА

Білокуракинська громада відзначає своє 3-річчя

Новий формат святкування 1 вересня в ЗОШ №1

Про «Тінь сонця», лабухів та пусті обіцянки

Про степову пожежу, шкоду природі та місцевих ідіотів...

на стор. 3

на стор. 4

на стор. 6

на стор. 7

Мітинг за нагоди 75-ї річниці визволення Луганської області

ду та незалежність нашої Батьківщини. Настоятель храму свв. Царствених Страстотерпців ієрей Андрій Миронюк провів поминальний молебень за душами загиблих воїнів під час Другої світової війни. По завершенню заходу його учасники поклали квіти до меморіалу Скорботної Матері.

Білокуракинська РДА

4 вересня в смт Білокуракине за участь органів виконавчої влади та місцевого самоврядування, делегацій установ та організацій району, громадськості та молоді відбувся мітинг з нагоди відзначення 75-ї річниці визволення Луганської області від нацистських загарбників. Цього дня учасники мітингу вшанували хвилиною мовчання пам'ять героїв, які віддали свої життя за свободу

МІЖНАРОДНИЙ ДЕНЬ ЧИСТИХ БЕРЕГІВ

мацийній роботі з учнівськими колективами. З метою формування екологічної свідомості в навчальних закладах культури та освіти проводяться цикли тематичних заходів.

Разові заходи поступово переростають в довгострокові програми. Небайдужі люди беруть під свою опіку ділянки

річок, за чистотою яких стежать постійно, а не один місяць в році.

Збереження річок – обов'язок кожного з нас. Тому ми повинні берегти і підтримувати їх екологічний стан. Запрошуємо керівників органів місцевого самоврядування, громадських організацій, установ, підприємців та небайдужих громадян взяти участь у прибиранні прибережних територій річок і таким чином дополучитися до участі в акції «Міжнародний день чистих берегів»!

«Чисто не там, де прибирають, а там, де не смітять!» - стверджує народна мудрість. Отже, давайте поважати воду, затишну вроду природи і працю однієї, і тоді чистими будуть і наші річки, і наші душі.

М.МИХАЙЛІК,
начальник ВВР і ВК ЛМУВГ

15 вересня відбудеться масштабна екологічна акція «Міжнародний день чистих берегів». Акція проводиться за підтримки Європейського Союзу та інших міжнародних організацій кожен рік у 3-ті вихідні вересня і проходить по всьому світу. Зокрема, цього дня проводяться акції на узбережжях річок з метою попередження забруднення побутовими відходами водних ресурсів. Захід започатковано у 1986 році і з кожним роком він набирає все більшої популярності.

Суть руху чистильників річок полягає не тільки в тому, щоб очистити прилеглі до їх населених пунктів водойми і надалі не допускати їх забруднення, але й в тому, щоб сформувати активне ставлення до екологічних проблем з боку суспільства, особливо з боку підростаючого покоління. Окрім цього, велика увага приділяється просвітницькій та інфор-

ВШАНУВАЛИ ПОДВИГ ГЕРОЇВ

Нещодавно біля меморіалу «Скорботна Маті» в Білокуракине відбувся мітинг з нагоди відзначення 75-ї річниці визволення Луганської області від ворогів під час Другої світової війни. Покласти квіти до пам'ятника прийшли представники органів виконавчої влади та місцевого самоврядування, делегації установ та організацій району, громадськості, молоді, активісти та усі небайдужі громадяни.

Хочеться нагадати, що у 1941 році ворожим військам ціною великих втрат вдалося захопити південно-західну частину Донбасу. У листопаді вони вторглися до меж Луганської області. Активно діяли патріотичні групи у містах Свердловську, Стаканові, Новопсковському, Білокуракинському районах та багатьох інших. Оборонні і наступальні бої на Луганщині проводилися в цілому 18 місяців. Батьківщина високо оцінила їх ратні справи. Тисячі воїнів нагороджувалися орденами і медалями. З перших днів війни головна увага була зосереджена на організації відсічі ворогу, надання всебічної допомоги армії. Першорядне значення надавалося поповненню її людьми, забезпечення боєприпасами, продовольством, транспортом, вимоги воєнної доби об'єднували людей, направляли їхні думки і справи в загальне русло. Складалася монолітна єдність фронту й тилу, що було однією з найважливіших умов нашої перемоги. Чоловіків замінили на робочих місцях їхні дружини, сестри, діти-підлітки, люди похилого віку. Щодня вони спускалися в забої шахт, ставали до верстатів та агрегатів у заводських цехах. Тисячі жінок під час житв сіли за штурвали трак-

торів і комбайнів. Намагалися прибрести врожай аж до останнього колоска, розуміючи, що без хліба, як і без патронів, снарядів, армія воювати неспроможна. Більше 100 тисяч синів і доночок віддали життя під час оборони та визволені Луганської області. Відступаючи, окупанти залишили по собі руїни й згарища. Були підірвані і затоплені усі шахти. У купі руїн перетворені металургійні, машинобудівні, хімічні підприємства, електростанції, тисячі виробничих споруд. Ворог зруйнував залізничні шляхи, мости, водокачки, вокзали, станційне господарство. Так само постраждало сільське господарство, машинно-тракторні станції. Вони перетворили на купи руїн школи, клуби, лікувальні установи області, позбавили притулку сотні тисяч чоловік.

Цього дня учасники мітингу вшанували хвилиною мовчання пам'ять героїв, які віддали свої життя за свободу та незалежність нашої Батьківщини. Настоятель храму Святих Царствених Страстотерпців, ієрей Андрій (Миронюк) провів поминальний молебень за душами загиблих воїнів під час Другої Світової війни.

Жителі Луганщини свято зберігають пам'ять солдатів, полеглих у боротьбі за свободу Батьківщини, міст і сіл області.

За матеріалами «ЖБ»

ГАЗЕТИ «ЖИТЯ БІЛОКУРАКИНЩИНИ» - 85 РОКІВ!

Ювілей газети «Життя Білокуракинщини» - доволі важлива подія як для самої газети, так і для всіх, хто був і залишається причетним до цього видання упродовж останніх 85 років. Свій ювілей, як і взагалі всю свою діяльність на творчій ниві, газета «Життя Білокуракинщини» цілком прагне розділити зі своїми читачами. Всі вони різні і особливі. Хтось передплачує газету десятиріччями, а хтось лише нещодавно відкрив для себе «Життя Білокуракинщини», але вже встиг пройнятися різномідними матеріалами про життя рідного краю. А декого за плідну та тісну співпрацю сміливо можна назвати активістом «Життя Білокуракинщини».

Дорогі читачі газети «Життя Білокуракинщини», висловіть свою любов до рай-

онної газети «Життя Білокуракинщини» на сторінках свого улюблена видання! Надіслайте до редакції вірші, або прозу, у яких розкажіть про те, що вас пов'язує з газетою «Життя Білокуракинщини», можливо є якісні цікаві або кумедні історії, або ж сфотографуйтесь у незвичайному ракурсі з газетою. Автори найкращих робіт обов'язково отримають креативні подарунки від газети «Життя Білокуракинщини» з нагоди ювілею.

Свої роботи надіслайте на електронну адресу: newslifeblk@ukr.net або за поштовою адресою: смт Білокуракине, вул. Центральна, 63.

З повагою, колектив газети «Життя Білокуракинщини».

ЩИРІ ВІТАННЯ З 85-РІЧЧЯМ ГАЗЕТИ «ЖИТТЯ БІЛОКУРАКИНЩИНИ»!

Вітаємо з ювілем газети колишнього головного редактора газети «Життя Білокуракинщини» Миколу Андрійовича Ковала - Заслуженого журналіста України, поета, прозаїка, перекладача, краєзнавця, члена Білокуракинського районного літературного об'єднання «Колосок» ім. Л. Стрельника, члена Національної спілки журналістів України (1988).

Народився Микола Андрійович 28 серпня 1952 року в селі Олексіївка Новоайдарського району Луганської області в родині колгоспників. Після навчання в Олексіївській восьмирічній і Дмитрівській середній школах працював трактористом у колгоспі імені Кірова с. Олексіївка. Проходив військову службу механіком-водієм середніх танків у Київському військовому окрузі. Після служби повернувся на малу батьківщину, де працював механізатором у колгоспі.

Закінчив факультети української філології і журналістики Донецького державного університету.

З 1978 року працював у Білокуракинській районній газеті «Заповіт Ілліча» Луганської області старшим кореспондентом, потім - відповідальним секретарем цього друкованого видання, став членом Білокуракинського районного літературного об'єднання «Колосок», взяв активну участь у літературному процесі краю, який започаткував талановитий поет Донбасу Леонід Стрельник.

У 1985 році М.А.Ковала призначають головним редактором районної газети «Заповіт Ілліча» (пізніше «Життя Білокуракинщини»). Одночасно він очолив і районне літературне об'єднання «Колосок».

У 1999 році з-під пера М.А.Ковала у Луганському видавництві «Книжковий світ» вийшли у світ поетичні збірки «Найсвятіший оберіг», «Вклонімось любові», «Рідний дивокрай», історичний роман «На переломі»; у 2000 році - історико-документальна розвідка «У верхів'ї Борової», а також літературний альманах «Слобожанський первоцвіт», упорядником якого був М.А.Коваль.

У 2002 році вийшла друком історична розвідка, присвячена 300-річчю Білокуракиного «Пройшли віки - розквітла воля». У 2006 році у Луганському видавництві «Глобус» вийшла перша поетична книга віршів для дітей «Гарна гойдалка у Люди», а в 2007 році у Луганській обласній друкарні - історичний літопис про діяльність білокуракинських жур-

налістів «Життя, вкарбоване в рядки». У 2007 році М.А.Коваль надрукував у Луганському видавництві «Глобус» свою другу поетичну збірку для дітей «України сонченята». Знаковим явищем у літературному процесі нашого краю став вихід у світ у Луганському видавництві «Ноулідж» історичного поетичного роману М.А.Ковала «На поклик булави».

Віршам і прозі Миколи Ковала властиві драматичність, пристрасність, ліризм, правдивість.

На посаді головного редактора білокуракинської районної газети «Життя Білокуракинщини» М.А.Коваль працював 30 років. Газета неодноразово ставала переможцем міжнародних, всеукраїнських і обласних творчих конкурсів.

За творчі досягнення в літературі, журналістиці, краєзнавстві М.А.Коваль має такі відзнаки: Заслужений журналіст України; переможець Всеукраїнського конкурсу «Золоте перо»; переможець VI Загальнонаціонального конкурсу «Українська мова - мова єднання»; за досягнення у літературі, журналістиці і краєзнавстві нагороджений медаллю ім. Володимира Даля; за цикл публікацій у пресі на теми розбудови села став переможцем обласного конкурсу журналістів ім. Бориса Горбатова; переможець обласних творчих конкурсів «Журналіст 1996 року» і «Журналіст 2005 року»; лауреат IV міжнародного фестивалю «Слобожанський Спас»; переможець міжнародного журналістського конкурсу «Розвиток потенціалу громади - шлях до подолання бідності» (Японія); нагороджений медаллю Луганської облдержадміністрації і Луганської обласної ради; нагороджений медаллю «За заслуги перед Білокуракинчиною»; удостоєний відзнаки МВС України за сприяння його діяльності; у 2002 році районна газета «Життя Білокуракинщини» Національною Спілкою журналістів України визнана кращою районною газетою України. М.А.Коваль - головний розробник символіки Білокуракинського району - Герба, Прапора і їх описів; на його вірші місцевий композитор Галина Пекалєва написала ряд пісень: «Воронцева слобода», «Пані Лугарівно», «Мос Білокуракине».

Газета «Життя Білокуракинщини» широко вдячна Миколі Андрійовичу за його вагомий внесок у розвиток місцевого друкованого видання, творчість та професіоналізм!

За матеріалами «ЖБ»

ДЕНЬ ЗНАНЬ В СЕЛІ ОЛЕКСАНДРОПІЛЬ

Закінчилося літо і знову пролунав шкільний дзвоник, збираючи дітей на перший урок. На святкову лінійку в селі Олександропіль зібралося все село: батьки, бабусі й дідуся прийшли привітати з Днем знань школярів.

Окрасою свята стали шестеро першокласників, які будуть навчатися в новій українській школі. Їх привітали директор школи С.М.Коуда, спеціаліст селищної ради С.І.Рожко, староста с. Олександропіль М.А.Хоружина.

Завдяки коштам білокуракинської

ОТГ та спонсорської допомозі ПрАТ «Агротон», першокласники будуть навчатися за новою програмою (придане необхідне обладнання та роздатковий матеріал), а ще від Білокуракинської громади кожен першокласник отримав подарунок.

Білокуракинська ОТГ піклується не тільки про матеріальне забезпечення школярів, а і про патріотичне виховання молодого покоління. Напередодні 1 вересня за кошти з місцевого бюджету громади в с. Олександропіль була проведена реконструкція Обеліску загиблим воїнам (замінено плити з прізвищами загиблих воїнів на гранітні). Після лінійки школярі поклали квіти до Обеліску, але ж вони знають, що завдячуєть своїм щасливим дитинством дідам та прадідам, що загинули в роки Другої Світової війни.

**М.ХОРУЖИНА, староста
с. Олександропіль, Ляшківка,
Романівна, Приходьківка, Климівка**

ДОБРИЙ ДЕНЬ, КРАЇНО ЗНАТЬ!

Чудового ранку 1 вересня в кожному куточку нашої неозорої Батьківщини діти поспішають до школи. Адже після веселого літечка так приемно прийти на шкільне подвір'я, зустріти друзів. Тисячі вчителів і учнів незалежної держави Україна виходять на ниву знань, щоб штурмувати нові вершини науки, яка так потрібна кожному в житті.

Традиційно, цікаво, в урочистій атмосфері відбулося святкування Дня знань в Нещеретівській ЗОШ I-III ступенів. Як і зазвичай, для одинадцятикласників і першаків це свято було особливим. Ве-

дучі заходу - учні 9 класу Тетяна Журба та Данило Білоус наголосили, що 1 вересня - ніжна, лагідна, турботлива пісня батьківських сердець. Адже діти переступають поріг дитинства, зазирають у юність, торкаються зрілості.

Так бурхливими оплесками присутні зустріли майбутніх випускників 2018-2019 навчального року разом із класним керівником Юлією Черніцовою. Вітали гучними оплесками й малечу, яку зарахували до списку учнів. У їх очах світилися немов сонячні зайчики. Двері в дивовижний світ знань їм відкрила перша вчителька Наталія Плотницька.

Свято Першого дзвоника відвідали почесні гости: секретар Білокуракинської селищної ради Наталя Жукова та староста сіл Нещеретове і Калинівське Анатолій Осєледько, які побажали при-

дзвоник в «країні сонячних знань». Однадцятикласники разом з першокласниками присутнім продемонстрували цікавий танок-флешмоб.

Слід зазначити, що організацію даного заходу займалися заступник директора з виховної роботи Людмила Йулдашева та педагог-організатор Валентина Калюжна.

Дань знань - це свято, що живе у пам'яті кожної людини. У когось воно асоціюється зі шкільними роками, хтось пам'ятає роки навчання в університеті, а молодому вчителю, напевно, ніколи не забути того хвилювання, коли вперше йшов на свій власний урок. 1 вересня має славу всенародного свята, бо жодного з нас не обійшло воно стороною.

За матеріалами «ЖБ»

НАВЧАЛЬНИЙ СЕМІНАР ДЛЯ ПІДТРИМКИ ДОМОГОСПОДАРСТВ

11 вересня Національним комітетом Товариства Червоного Хреста України та Луганською обласною організацією Товариства Червоного Хреста у смт Білокуракине було організовано навчальний семінар з підготовки планів щодо реалізації грошових грантів, виділених Міжнародною Федерацією товариств Червоного Хреста і Червоного Півмісяця для підтримки домогосподарств у Білокуракинському районі. На семінар прибули представники 47 домогосподарств, що виявили бажання взяти участь у конкурсі.

Перед учасниками семінару виступили представники Національного комітету Товариства Червоного Хреста України та Луганською обласною організацією ТЧХ.

**О.СУХОСТАВЦЕВ, голова
Білокуракинської РО ТЧХ**

У КУРЯЧІВЦІ ЗРОБЛЕНО КАПІТАЛЬНИЙ РЕМОНТ ПАМ'ЯТНИКА

У селі Курячівка знаходиться пам'ятник загиблим воїнам-односельцям у Другій Світовій війні. Він є окрасою центральної садиби села Курячівка. У цьому році постало питання капітального ремонту пам'ятника і ось з травня 2018 року було його розпочато. Так, замінено та встановлено 18 меморіальних плит, на яких викарбовано імена загиблих односельчан. Також замінили огорожу пам'ятника. Основні ремонтні роботи виконані Сергієм Федоровичем Пономаренком, який доклав багато зусиль. За це йому велика вдячність. А також робітниками з благоустрою: Т.С. Куличкою, Л.С.Куличкою, С.В.Міроновою, М.В.Куличкою, С.О.Нікітіною, О.О.Нікітіною, М.О.Константиненко. Ремонт пам'ятника було проведено за кошти Білокуракинської селищної ради. Велика вдячність селищному голові С.І.Сірику та його заступнику В.М.Носулі за підтримку.

**О.КУЧЕРЯВА, староста с. Курячівка,
Білокуракинського району**

БІЛОКУРАКИНСЬКА ГРОМАДА ВІДЗНАЧАЄ СВОЄ 3-РІЧЧЯ

Білокуракинська ОТГ була створена однією з перших в країні, до її складу увійшли сім сільських та одна селищна ради (або 23 села і 1 селище). Площа території громади складає 789,50 кв. км, чисельність населення громади станом на 1 січня - 2018 року склала 13400 осіб.

На сьогоднішній день ми маємо спроможну територіальну громаду - це та громада, в якій місцеві джерела наповнення бюджету, інфраструктурне застосування та кадрові ресурси є достатніми для вирішення органами місцевого самоврядування питань місцевого значення, передбачених законодавством, в інтересах жителів громади. І за три роки громада має багато здобутків, якими не соромно похвалитися.

Що стосується коштів: обсяг бюджету громади за 2016 рік становив 75,7 млн. грн., в тому числі за власними надходженнями 33,4 млн. грн., що майже в 4 рази більше загального обсягу бюджетів копицької та сільських рад, що об'єднались за 2015 рік. За результатами роботи за 2017 рік одержано 89,0 млн. грн., що перевищує попередній рік на 17,6%. Бюджет 2018 року затверджено в сумі 98,3 млн. грн., що на 10,4% перевищує надходження 2017 року. В тому числі план 5 місяців перевиконано на 2,9%.

Протягом 2017 року Білокуракинською селищною територіальною громадою створено відділ освіти, в складі якого функціонують загальноосвітні навчальні заклади I-III ступеня (5 од.), заклади позашкільної освіти (2 од.), загальноосвітні навчальні заклади I-II ступеня (6 од.), дошкільні навчальні заклади. Також створено відділ культури і туризму, в складі якого працюють будинки культури (15 од.), бібліотеки (17 од.), музеї, дитяча школа мистецтв. Спортивна інфраструктура Білокуракинської ОТГ представлена КУ ФСК «Здоров'я», створено КУ «Центр надання соціальних послуг». Громада також утримує районний Будинок культури, а це приблизно 1 млн. грн. Okрім забезпечення фінансування всіх соціальних сфер життєдіяльності громади, виділяються кошти на бюджет розвитку: 2016 рік - 19,0 млн. грн.; 2017 рік - 12,4 млн. грн; 2018 рік - 23,2 млн. грн.

За час існування громади було придано 12 одиниць спецтехніки: вакуумна машина - 2 одиниці; екскаватор - 2 одиниці; сміттєвоз; автогрейдер; самоскид - 3 одиниці; автогідропідйомник; причеп; косарка. Був здійснений капітальний ремонт дорожньої інфраструктури в 2016 р.: по вул. Слов'янській, вул. ім. Рудяшка; в 2017 р. на 12 об'єктах: по пров. Шкільний, пров. Робочий, вул. Набережна, вул. Кринична, вул. Гагаріна, пров. Жовтневому, вул. Енергетиків, паркувальний майданчик; асфальтобетонне покриття (біля пам'ятника «Невідомий солдат»), вул. Підгірна. По-

точний ремонт дороги по вул. Паркова, вул. Першотравнева, вул. Рудяшка, вул. Набережна та вул. Гагаріна. Зроблена реконструкція вуличного освітлення сіл Нещеретове, Шапарівка, Паньківка, Цілуїкове, Попівка, Олександропіль, Курячівка, Хоменкове Перше, Дем'янівка, Бунчуївка, Шовкунівка, Коноплянівка та смт Білокуракине, всього протягом 2016-2017 рр. встановили 1082

вуличних ліхтарів. Капітальний ремонт системи водопостачання: с. Олександропіль (761,0 м); с. Бунчуївка (800,0 м); с. Курячівка (1357,0 м). Здійснено капітальний ремонт з повною заміною 10 дахів багатоповерхових будинків. Зроблений ремонт з термомодернізаційним ефектом будівель ДНЗ «Берізка» та ДНЗ «Сонечко», капітальний ремонт комунальної установи «Білокуракинської ДЮОСШ». Придбали автобус для підвезення дітей до навчальних закладів на території Білокуракинської територіальної громади.

З метою вирішення нагальних проблем у 2016 році рішенням Білокуракинської об'єднаної громади було створено комунальне підприємство «Білокуракине-комунсервіс» для надання населенню громади комунальних послуг. Була здійснена реконструкція адміністративної будівлі з допоміжними будівлями та спорудами під КП «Білокуракине-комунсервіс». Відремонтовано тротуари на території селища Білокуракине: по вул. Історична (Леніна) буд. 64 до перетину з вул. Базарна (на суму 19651 грн.); по вул. Центральна (Чапаєва) від кафе «Палуба» до центрального перехрестя (на суму 99393 грн.); по вул. Історична (Леніна) від музею до ДЮОСШ (на суму 171638 грн.) та по вул. Паркова (Кірова) буд. 44 до площі Шевченка (Горького) (171954 грн.). Всі роботи профінансовані з селищного бюджету і виконувалися працівниками «Білокуракине-комунсервіс».

Зовсім нещодавно відбулося урочисте відкриття ЦНАПу Білокуракинської ОТГ, цей заклад дозволить жителям громади у «єдиному вікні» отримувати загалом 49 адміністративних послуг з реєстрації прав на нерухоме майно, реєстрації місяця проживання, послуги Управління соціального захисту населення та Держгеокадастру.

Підсумовуючи, можна з впевненістю сказати, що кошти, які надходять до громади, використовуються раціонально та спрямовані на вирішення нагальних проблем, створення комфорних умов для жителів, враховуючи їх побажання та проблеми.

Проаналізувавши стан щодо житлово-комунальних послуг, можна виділити основні проблеми: до створення громади в селах практично не проводилась робота з благоустройством. Відтепер же кожен населений пункт громади висуває свої пропозиції для покращення життя

населення, це дає змогу значно мобільніше розв'язувати проблеми. Відрадно бачити, що громада існує лише 3 роки, а результат вже є досить вагомий. За рахунок коштів місцевого бюджету регулярно проводяться роботи з благоустройством населених пунктів: заходи з очищення та впорядкування всіх сіл громади, скверів, стадіонів, пам'ятників, кладовищ. Постійно ведеться розчищення від чагарників, порослі, кущів та дерев кладовища. Облаштовано зону відпочинку в с. Курячівка та впорядковано в с. Нещеретове і смт Білокуракине. Особливо на контролі стан наших вулиць усіх населених пунктів громади. Використовуються всі можливості для їх покращення.

Зазначу, що найближчим часом планується поточний ремонт покрівлі: вул. Центральна, 6, 38а; кв. Перемоги, 5, 7, 10, 19, 20; пров. Жовтневий, 14, 16. Поточний ремонт димо-вентиляційних каналів: кв. Перемоги 1, 2, 3, 4, 7, 8, 11, 12, 14, 15, 18; пров. Жовтневий, 14, 16. Капітальний ремонт Лизинської ЗОШ та харчоблоку Білокуракинської ЗОШ №2, в планах здійснити заміну теплотраси Луб'янської ЗОШ.

За цей рік також була облаштована зона відпочинку на стадіоні кв. Миру смт Білокуракине; зроблений ремонт 20-ти пам'ятників; придбано та встановлено вуличні тренажери, 10 дитячих та 5 спортивних майданчиків в селах громади; облаштовано центральний парк дитячим та спортивним майданчиком, сучасними кованими лавками; обладнано сучасним музичним обладнанням та електрообігрівом СБК в с. Нещеретове та с. Курячівка. Слід відзначити, що 4 дитячих майданчиків (на суму 300 тис. грн.) по вул. Тімірязєва, вул. Підгірна, кв. Миру та сквер ім. 60-річчя Перемоги було встановлено спільними зусиллями з батьками діточок, які мешкають відповідно на тих територіях та небайдужих громадян. Допомога від населення була не лише фізична, а й матеріальна. Це ще один доказ того, що лише разом можна побудувати «золоту громаду», де всім буде комфортно та затишно.

З метою вирішення спільних проблем і реалізації спільних завдань щодо ефективного розвитку продуктивних сил громади, раціонального використання ресурсного потенціалу, створення комфорних умов життя населення, забезпечення екологічної безпеки та вдосконалення територіальної організації суспільства шляхом спільної реалізації інтересів влади, громади та бізнесу ведеться активна діяльність, щодо залучення інвестицій у вигляді міжнародної технічної допомоги, коштів Державного фонду регіонального розвитку.

Всього переліченого вище вдалося досягти завдяки нашій команді і депутатів, і членів виконкому, і керівників, і працівників різних рівнів, і кожного

жителя громади. Слід зазначити, що взаєморозуміння між депутатським корпусом та селищною радою на досить хорошому рівні. Депутати беруть активну участь в плануванні та затверджені бюджету селищної ради, а також Программи соціально-економічного розвитку громади на поточний рік; обговорені переліку об'єктів житлово-комунального господарства, соціальної сфери, які потребують капітального чи поточного ремонту; організації та проведені робіт з благоустрою, озеленення та впорядкування території; організації та проведені суботників на депутатських округах з благоустрою території; організації та проведені днів сіл, свят на території старостинських округів.

Україна обрала курс на децентралізацію та фінансову самостійність місцевих органів. Такі зміни пройшли більшість розвинених країн Європи, зокрема Франція, Польща, Фінляндія. Там освіта, професійна підготовка, культура, медицина розвиваються саме на рівні муніципалітетів. Адже ніхто не знає потреб людей крає, ніж на місцях. Влада й фінанси стають близькими до простих громадян в Україні. Європейський досвід підказує, що шлях не буває простим. Але той, хто зважиться, отримає позитивний результат. Українці мають чимало спільного з мешканцями інших європейських країн, і розуміння цього допомагає досягти успіху.

Білокуракинській громаді - 3 роки, ми робимо перші кроки в тих чи інших напрямках, десь впевнені, десь помилюємося, але завдяки отриманому досвіду та завзятій праці, всі наші задумки втілююмо в реальність і наша громада буде розвинутою та сучасною. Головне, що ми зуміли змінити і закріпити позиції, об'єднати депутатів на плідну діяльність, налагодити тісну співпрацю з більшістю керівниками організацій, підприємств і установ.

У розвиток громади кожного дня вносять свій вклад працьовиті мешканці. Завдяки нашій спільній роботі Білокуракинська ОТГ стала однією з найкращих територій Луганської області.

У цей святовий день прийміть найширіші побажання міцного здоров'я, щастя, достатку, наснаги у всіх ваших добрих справах. Нехай мир та добробут живуть на кожній вулиці, у кожному домі, у кожній родині, поєднуючи всіх нас у згуртовану та дружну громаду! Зі святом!

C. СИРИК, голова Білокуракинської ОТГ

АКЦІЯ З НАДАННЯ ПЕРШОЇ МЕДИЧНОЇ ДОПОМОГИ

У Білокуракинському районі осередком Товариства Червоного Хреста розпочато проведення акції до Все світнього дня надання першої медичної допомоги.

Так, першими до акції долучились Білокуракинська ЗОШ №1. Волонтери Червоного Хреста та працівники КНП «Білокуракинський РЦ ПМСД» провели серед учнів 4-го класу (класний керівник Дар'я Бугайова) заняття щодо надання першої медичної допомоги при травмах та на практиці відпрацювали накладання пов'язок на різні частини тіла.

О. Сухоставцев, голова Білокуракинського РО ТЧХ

Білокуракинський суд інформує!

Реорганізація суду

Білокуракинський районний суд Луганської області повідомляє, що Указом Президента України від 29.12.2017 року №451 «Про реорганізацію місцевих загальних судів», утворено Старобільський окружний суд шляхом реорганізації (злиття) Білокуракинського районного суду та Старобільського районного суду Луганської області.

На виконання вказаного Указу було винесено наказ Державної судової адміністрації України від 06.09.2018 року №445 «Про забезпечення виконання Указу Президента України від 29.12.2017 року №451» та утворено склад комісії з реорганізації (злиття) Білокуракинсько-

го районного суду Луганської області.

11.09.2018 року Головою комісії з реорганізації (злиття) Білокуракинського районного суду Луганської області було здійснено державну реєстрацію прийнятого рішення про припинення юридичної особи Білокуракинського районного суду Луганської області в результаті реорганізації (злиття).

Резонансна справа

Білокуракинським районним судом Луганської області розглядається кримінальне провадження щодо особи, яка обвинувачується у вчиненні дій, з метою насильницької зміни, повалення конституційного ладу та захоплення державної влади, змові про вчиненні

таких дій, вчинених особою, яка є представником влади та вчиненні умисних дій, з метою зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, вчиненні особою, яка є представником влади, з попередньою змою групою осіб.

Дана особа виконувала функцію працювальника від імені псеводержавного незаконно створеного утворення «ЛНР» та на даний час перебуває на окупованій території.

Справа слухається в порядку спеціального судового провадження з належним чином повідомленням обвинуваченої та обов'язковою участю захисника.

Розгляд справи триває...
Білокуракинський районний суд

НОВИЙ ФОРМАТ СВЯТКУВАННЯ 1 ВЕРЕСНЯ В БІЛОКУРАКИНСЬКІЙ ЗОШ №1

Кожного року 1 вересня українська громадськість відзначає День знань – день початку нового навчального року. Державним святом його проголошено з 1 вересня 1984 року. Традиційно свято супроводжувалося урочистими заходами - шкільними лінійками, на яких були присутні всі учні, вчителі, запрошені гості. В суспільстві склався стереотип, що з року в рік на урочистих лінійках розповідаються вірші та лунають пісні

про школу й дитинство.

Цього року в Білокуракинській ЗОШ I-III ст. №1 святкування 1 вересня було зовсім незвичним. На дітей цього дня чекала маса яскравих емоцій, цікавих зупинок та смачних подарунків. На початку заходу свої слова привітання сказали голова Білокуракинської ОТГ Сергій Сірик та директор школи Олена Вашура. Вони наголосили, що цей день завжди особливо урочистий і хвилюючий, адже саме з нього починається незвіданий, цікавий і, водночас, нелег-

кий шлях до пізнання, нових звершень, самостійного життя, набуття мудрості, доброти і людянності. Для когось цей навчальний рік буде першим, для когось – останнім чи черговим. Але день, яким він відкривається, однаково урочистий і незабутній - святковою атмосферою, барвами осінніх квітів, свіжістю оновлених класів, і, звичайно, закличним дзвоником. Також було зазначено, що

на території громади створені всі умови, щоб наші діти і молодь отримували якісну і висококваліфіковану освіту. Всі першокласники Білокуракинської громади у День знань отримали подарункові шкільні набори.

На території шкільного подвір'я були розміщені станції: «Спортивна», «Співоча», «Леголенд», були окремі станції, де дітлахи мали змогу малювати на асфальті свої мрії. Всі бажаючі мали змогу

зробити фото на згадку, бо було оформлено декілька фотозон.

1 вересня у цей святковий і, по суті новітній день, кожна маті чи батько, дідусь чи бабуся прокинеться як найраніше, аби неодмінно провести свою дитину до школи – якщо не за ручку, то ідучи поруч, або проведе поглядом і стоятиме довго – аж до поки видно її дитя. Це дань, який відкриває світ пізнання та сходження до одвічних життєдайних джерел цивілізації, святом молодості та надії і насамперед тих, хто вперше у житті переступає поріг школи.

У цей момент уже через роки і відстані, перегортаючи сторінки своїх школярських днів і років, так хочеться

сказать, що навчання – це прихований скарб, світ знань про людей та їх оточення. Вчіться, щоб знати, діяти, жити. Упевнені, що зерна науки дадуть добре ходи і зростуть у душах дітлахів уражаєм мудрості та натхнення. Хотілося б побажати, щоб вони росли здоровими, досягали високих результатів у навчанні та завжди були активними у громадському житті.

За матеріалами «ЖБ»

День відкритих дверей в Білокуракинському будинку творчості

музики й мистецтва, української вишивки і народної іграшки, діти, що люблять декламувати, співати і танцювати, подорожувати стежками рідного краю. Учнів 4-6 класів гостинно зустрічали казкові герої Маша та Ведмідь, які ознайомили всіх глядачів з роботою гуртків. Педагоги разом з казковими героями та учасниками заходу співали, танцювали та розважалися.

Об'єднані Білокуракинциною

Розпочинати новий навчальний рік Днем відкритих дверей уже стало добром традицією для Білокуракинського Будинку дитячої та юнацької творчості.

Ось і цьогоріч, 13 вересня, з метою пропагування позашкільної освіти дітей, учні разом з вчителями, прийшли повні сил і енергії, з бажанням жити і творити, ширше пізнавати прекрасний світ

Забезпечення права на освіту

цією людей з інвалідністю «Святителя Луки», в рамках проекту «Доступність закладів освіти», який реалізується через Програму розвитку ООН в Україні за фінансової підтримки Королівства Нідерландів в межах Програми відновлення та розбудови миру, було придбано та вручено учню 2-го класу Білокуракинської ЗОШ I-III ст №1 планшет для навчальної діяльності, корекції та розвитку. Дані події – є яскравим прикладом

Забезпечення права на освіту дітей з особливими освітніми потребами – сучасна вимога розвиненого суспільства. Вже багато років педагоги нашої школи докладають максимум зусиль до створення якісного освітнього середовища для дітей із психофізичними вадами розвитку. Але на жаль одного ентузіазму вчителів замало. В нашій школі навчаються діти, яких на даному етапі неможливо навчити писати, читати та рахувати без використання сучасних гаджетів, а батьки не завжди мають змогу забезпечити таким обладнанням своїх дітей. В таких випадках дуже приемно, що існують організації, яким небайдужа доля дітей. Так, громадською організа-

Білокуракинська ЗОШ №1

День грамотності в Шапарівській бібліотеці

«Видатні постаті в українській художній літературі». Мета заходу - переконати присутніх в тому, що тільки читаючи можна розширити свій кругозір, збагатити словниковий запас та покращити грамотність.

Шлях до мовної досконалості починається з любові до рідної мови, до майстерного бажання володіти нею, відчувати власну відповідальність за рідну мову, тому дітям було запропоновано взяти участь у тестуванні, яке допомогло їм відчути свою грамотність з української мови.

Білокуракинська ОТГ

Впровадження інклюзії в закладах освіти

10.09.2018 року в рамках проекту, який реалізується через Програму розвитку ООН в Україні за фінансової підтримки Королівства Нідерландів в межах Програми відновлення та розбудови миру та має на своїй меті дослідження та моніторинг доступності об'єктів з надання освітніх послуг сmt Білокуракине, в ЗДО «Берізка» пройшов тренінг для педагогів «Загальне право на гідне дитинство». В доступній і цікавій формі педагоги закладу дошкільної освіти отримали знання про створення інклюзивної групи. Вправи «Кошеня» та «Кенгуру» звернули увагу, як важливо бути чуйними та уважними до дітей з особливостями психофізичного розвитку. Кожен з учасників не залишився байдужим та приймали активну участь в обговоренні актуального питання впровадження інклюзії в заклади освіти.

Білокуракинська районна громадська організація інвалідів «Святителя Луки»

Білокуракинська районна громадська організація інвалідів «Святителя Луки»

НА ВАРТІ ЗДОРОВ'Я БІЛОКУРАКИНЦІВ

Шороку в третю суботу вересня понад 350 тисяч представників фармацевтичної галузі України відзначають своє професійне свято. Праця аптекаря - це, в першу чергу, самовіддане служіння людям, адже він вкладає в свою роботу не лише ентузіазм, досвід та знання, а й частинку душі, стоячи пліч-о-пліч з медичними працівниками на варті здоров'я громадян України.

Фармацевти Білокуракинщини, без передбільшення, є взірцем високого професійного рівня й моральних якостей. Так, в районі працює 5 провізорів і 8 фармацевтів, які надають лікарську допомогу населенню. Всі провізори і фармацевти мають кваліфікаційні категорії. З 8 фармацевтів вища кваліфікаційну категорію мають 3 людини, 3 - мають першу категорію і одна людина другу. Загалом на Білокуракинщині медичні препарати можна придбати в 5-ти аптечках, 1-му аптечному пункті при полікліні-

ці центральної районної лікарні та 21-му пункті реалізації лікарських засобів і виробів медичного призначення при фельдшерсько-акушерських пунктах.

Перш за все варто привітати з професійним святом всіх ветеранів аптечної справи: завідувача М.Л.Данилка, заступника С.В.Муромець, фармацевтів Н.А.Острогляд, Г.Д.Острогляд, О.І.Пономаренко, санітарок-мійниць Г.М.Козлову та В.М.Робочу.

З нагоди професійного свята безпосередньо хочеться відзначити фахівців-професіоналів, які постійно та вже багато років виконують планові завдання, піклуються про забезпечення населення необхідними медикаментами і предметами медичного призначення, ввічливо, уважно ставляться до відвідувачів, намагаються всіх забезпечити необхідними ліками. Це завідувача аптекою №77 С.А.Радченко, яка більше 30-ти років працює у селищі Лозно-Олександровка,

завідувач аптеки №73 с. Нещеретове Р.В.Лизенко, завідувача аптеки №310 с. Мирне Н.В.Овчаренко. У центральній районній аптекі велику роботу з забезпечення населення медикаментами і виробами медичного призначення проводять заступник завідувача І.І.Легостаєва, провізор I категорії О.П.Кученко, фармацевти Л.В.Котенко, Є.І.Статівка, в аптекі №84 смт Білокуракине - Л.П.Пономаренко, в аптечному пункті при поліклініці - фармацевти М.І.Коваленко, Т.Л.Міщенко, Є.А.Прокоф'єва.

У деяких населених пунктах Білокуракинщини населення забезпечується медикаментами через пункти реалізації лікарських засобів і виробів медичного призначення, організованих при фельдшерсько-акушерських пунктах. Велику роботу у цьому напрямку проводять завідувачі такими пунктами: О.В.Кучеренко (Шарівський ФАП), Н.М.Макарова (Луб'янський ФАП), А.А.Письменна (Тимошинський ФАП), О.І.Марченко (Дем'янівський ФАП), Г.В.Ткаченко (Про-

сторівський ФАП), Е.В.Руденко (Солідарненський ФАП).

Вітаючи представників фармацевтичної галузі зі святом не можна не згадати й про головного бухгалтера центральної районної аптеки №85 Л.О.Токаренко, яка вже 9 років очолює бухгалтерію зазначененої аптеки. З нею разом працює бухгалтер К.І.Антоненко. Прибиральниці службових приміщень В.І.Майборода, О.М.Тарасюк підтримують на належному рівні чистоту в приміщеннях центральної районної аптеки №85 та доглядають за квітами. Добре зарекомендував себе в роботі водій О.В.Обловицький.

З нагоди професійного свята всім представникам фармацевтичної галузі хочеться побажати головного - міцного здоров'я на довгі роки. Нехай оберігає Господь на всіх ваших шляхах. А успіх завжди супроводжує на життєвих дорогах.

Л.ПЕТРЕНКО, завідувач ВП «ЦРА №85»

ПОМЕР НАЙСТАРШИЙ ВЕТЕРАН ДРУГОЇ СВІТОВОЇ ВІЙНИ В БІЛОКУРАКИНСЬКОМУ РАЙОНІ

На 98-му році життя перестало битися серце найстаршого ветерана Другої Світової війни Білокуракинського району, учасника бойовик дій РАДЬКА Марка Васильовича.

Народився Марк Васильович у 1920 році у селі Миколаївка Білокуракинського району Луганської області. Навчався в місцевій школі, а згодом уже в 12 роках почав працювати пастухом в радгоспі. В 1939 році закінчив Старобільське медичне училище, а восени того ж року був призваний до лав Армії, де проходив службу військовим санінструктором. Коли розпочалася війна, на шість місяців був направлений на курси молодших лейтенантів, по закінченню яких був відправлений на

фронт. Брав участь у бойових діях при захисті Москви. 7 листопада 1942 року в боях під містом Ржев отримав тяжке поранення в ногу та хоч і лікувався в медсанбаті, але до останнього часу носив в собі осколок - нагадування про ті страшні роки. Після лікування знову був направлений на Волховський фронт. Брав участь у боях при прориві блокади Ленінграду, а потім -Естонія, Латвія, де знову отримав поранення, і вже продовжити свій бойовий шлях йому більше не судилося. У 1944 році Марк Васильович був комісований з війська за станом здоров'я. Хоч спочатку свій бойовий шлях він починав військовим санінструктором, але закінчити службу уже довелося командиром мінометної роти, в званні «капітан». Гідно відзначені подвиги нашого земляка: два ордени: «Орден Вітчизняної війни I ступеня», «Орден Вітчизняної війни II ступеня»,

медалі: «За відвагу», «За Перемогу над Німеччиною». Після демобілізації Марк Васильович повернувся в рідні краї, але тепер він проживав за місцем проживання його матері в селі Киянове, де почав працювати фельдшером в місцевому медичному пункті. Згодом у 1946 році перевівся на роботу до селища Лозно-Олександровка, де працював уповноваженим при Райкомі Партиї. Після того як Лозно-Олександровський район було реорганізовано, почав працювати на Солідарненському елеваторі. Свою трудову діяльність тут він розпочав начальником охорони, а згодом був переведений майстром 2-ї дільниці, де і працював до виходу на пенсію. Але як людина активної життєвої позиції, людина поважна, він навіть на заслуженому відпочинку продовжував брати активну участь у житті громади села. Марк Васильович 15 років очолював Раду ве-

теранів, яка працює при сільській раді, і лише коли вже зовсім похилий вік дався візаки, Марк Васильович склав своє повноваження. Редько М.В. нагороджений відзнакою -Почесний ветеран Білокуракинського району. Та сказано, людина старого гарту, яка пройшла і голод, і холод, і тяжкі військові дороги, не дивлячись на дуже поважний вік, Марк Васильович кожного року 9 Травня приходить до братської могили загиблих при визволенні села Солідарне, щоб вшанувати пам'ять всіх бойовик побратимів, з якими в ті страшні роки крокував і наш шановний Радько Марк Васильович. Пам'ять про цю героїчну людину довго житиме в серцях кожного, хто знав Марка Васильовича за життя.

С.І.Іванюченко, К.І.Бондаренко, С.В.Гончаров, С.І.Сірик, О.О.Леонов, В.П.Путненко та ін.

За матеріалами «ЖБ»

НАПРЯМОК НА СПІВПРАЦЮ

Традиційно в першу неділю вересня держава вітає підприємців. Не залишився остроронь і Білокуракинський районний центр зайнятості. Протягом тижня, який доречі оголошено «Тижнем підприємця», було проведено багато цікавих та змістовних зустрічей з підприємцями району різних напрямків діяльності. Адже завдяки службі зайнятості започаткували власну справу та розпочали свій шлях у бізнесі протягом поточного року 5 осіб. Четверо з яких, розвивають свій бізнес і сьогодні.

В ході заходів спеціалісти центру зайнятості знайомили безробітних з першими кроками організації підприємницької діяльності, інформували про послуги, які надаються державною службою зайнятості майбутнім підприємцям, розповідали про міжнародні грантові програми, які сприяють розвитку самозайнятості та малого бізнесу.

В рамках «Тижня підприємця» роботодавці були поінформовані про компенсацію витрат у розмірі єдиного внеску, про перспективи працевлаштування, можливості професійного навчання, перепідготовки та підвищення кваліфікації працівників, про професії, яким навчають у Сєверодонецькому центрі професійно-технічної освіти Державної

служби зайнятості та особливості навчання слухачів за кожною з них. Ознайомлено про можливості веб-ресурсів служби зайнятості щодо підбору персоналу.

При особистих зустрічах з підприємцями директор центру зайнятості по-дякувала за довіру до служби зайнятості, як надійного партнера у вирішенні кадрових питань. Адже розвиток підприємництва і збільшення на цій основі надходжень до місцевого бюджету дає можливість вирішувати ряд найактуальніших соціально-економічних проблем району, передбачає зміцнення економіки, створює нові робочі місця, та, найголовніше, забезпечує безробітних роботою, тому співпраця між центром зайнятості та підприємцями (роботодав-

цями) різних рівнів є важливою та притягативною надалі. На прикінці тижня Білокуракинський центр зайнятості прийняв участь в районному урочистому заході, на якому було відзначено кращих підприємців за плідну співпрацю, створення нових робочих місць, вагомий особистий внесок у розв'язанні проблем зайнятості населення в районі та з нагоди відзначення Дня підприємця.

Білокуракинський РЦЗ

«Тиждень протидії булінгу»

2018 рік в Україні є Роком реалізації правопросвітницького проекту «Я маю право!», тому відповідно до планів роботи відділу освіти Білокуракинської райдержадміністрації, закладів загальної середньої освіти на початку вересня було проведено «Тиждень протидії булінгу».

Сьогодення, що є соціально нестабільним, ситуація, що склалася у сучасному суспільстві, зумовлює зростання різних відхилень в особистісному розвитку та поведінці підлітків. Це підвищена тризводжливість, духовна спустошеність, байдужість, цинізм, жорстокість, агресивні

поведінка. Особливу увагу привертає проблема насильства в дитячому середовищі, що отримала назву шкільне цукування, а у міжнародній термінології – булінг.

Метою заходів було формування уявлення про проблему насилля й жорстокості, їх наслідків для підлітків чи їх членів родини; ознайомлення підлітків з поняттями «булінг», видами булінгу та засобами захисту від будь-якого насильства; формування нульової толерантності до випадку булінгу.

Під час заходів були використані ситуаційні вправи, які дали змогу отримати нові знання, визначити для себе наслідки насильницької поведінки, ознайомитися із рекомендаціями та порадами щодо боротьби з булінгом у школі.

З метою визначення ступеня агресивності, причетності до булінгу серед учнів Просторівської, Лозно-Олександровської, Мирненської, Шарівської, Павлівської загальноосвітніх шкіл проведено анкетування, круглі столи, тренінги, обговорення актуальних питань.

Білокуракинська РДА

КОМУ ЗНОВУ ПОРОБЛЕНО АБО Х#Й БУДЕ СВЯТО ДЛЯ ПРОСТИХ ЛЮДЕЙ!

У зв'язку з погодними умовами святкування Дня селища перенесли з 15 вересня на 22 вересня. РЖУНІМАГУ!!! Още чудять - так чудять наші місцеві керівники! Мабуть, ім дійсно пороблено, якщо навіть погода знову упирається і робить все для того, щоб ніякого святкування в селищі Білокуракине не було. А дійсно, що святкувати? Люди в селищі мрут, як мухи. Природу у нас знищують, випалюють то степ, то поля, то ліси - щодня, як наче так і треба. Труять бджіл, забруднюють землю та воду, засмічують найгарніші куточки Білокуракинщини. Хтось вішається, хтось кидается під потяг, хтось просто сходить з розуму... Зовсім поруч з нами йде війна, де майже щодня гинуть українські громадяни...

А ми - святкуємо!!! А нам - щотижня свято! А зверху - все видно, хто що робить і на що заслуговує. От і природа чинить опір, як може.

Хоча, як кажуть люди, все набагато прозаїчніше. Бо проблема не в природі, а в тих ідіотах, які приймають рішення в нашем районі та селищі. Та ще в тому,

що за ці ідіотські рішення ніхто не несе жодної відповідальності, наче так і треба. Чому, якщо зроблено щось не так, не правильно, не по закону, не по совісті, а іноді навіть не по-людські - винних маже ніколи немає. І сидить якийсь чиновник, керує, командує, розпоряджається, приймає рішення. А наслідки цих рішень бувають дуже плачевними і неприйнятими для людей. От чому, якщо якийсь чиновник бреше, щось обіцяє зробити, а не робить - йому за це нічого - ніяких наслідків. Якщо чиновник вкрав чи взяв хабар - те ж нічого, ніякої відповідальності. Якщо із-за рішення чи бездіяльності чиновника гинуть чи страждають люди - теж нічого!

Дійсно, святкувати начебто і нічого. Во немає причини для свята. Природа впирається - то дощ, то сніг, то холодно, то жарко... Звісно, на кого ж ще валити і чишу шукати провину, як не в погоді. Звісно, погода винна, бо вона все псує і всім заважає!

Хоча в Білокуракине ходять чутки, що насправді проблема в іншому. На

день селища планували знову запросяти Олега Ляшка, але щось пішло не по плану, не так, як хотіли. Чи то Ляшко занадто зайнятий і не встигає кругом їздити піаритись, світити свою піку, чи то ще якісь негаразди, але святкування, кажуть, перенесли саме із-за Ляшка, а не із-за погоди.

Після того, як минулого святкування Дня селища голова Білокуракинської райради Бондаренко назвав Ляшка своїм майбутнім президентом, і маже все районне керівництво, образно кажучи, готове було стояти перед ним навколошки і вилизувати йому дупу заради різних обіцянок, Олег Валерійович мав би все-таки приїхати в Білокуракине, щоб задовольнити чийсь нездоровий інтерес до своєї всюдисущої персони.

Якщо вірити прогнозу погоди, то дійсно 15 вересня, коли мало б відбуватись святкування дня селища, стойть невеличкий дощ (0,4 мм), ввечері - дощ трішки більший, можливо, злива. Хоча на різних сайтах прогноз різний. Але ж

ніхто точно не знає, якою буде погода через тиждень - 22 вересня, на яке і перенесли святкування дня селища. Можливо, сонячно і тепло, а можливо, так само дощ. Тим більше, всі знають, які зараз дають прогнози синоптики, коли сам прогноз може змінюватись протягом доби кілька разів. Нікому не можна вірити і, тим більше, синоптикам!

Та якщо навіть День селища і відбудеться, як і обіцяно, то хотілось би, щоб це свято було не для піарастів Олега Ляшка, його сраколізів та пілабузників, чи ще якісь аморальних пустомель та брехунів; не для місцевих чиновників та різних начальничків, які один одного вихвалиють та нагороджують різними «почесними» грамотами, позуочи перед фото- і відеокамерами, займаючись самолюбуванням та позерством, а для простих людей, яким хочеться відпочити від сірих буднів, від тих самих начальників та чинуш, які своїми остоїдлими пиками всім вже так набридли, що гайдко їх і бачити, і чути, а іноді хочеться просто плюнути в їхні нахабні і лощені пики.

Хай буде свято, хай буде святковий настрій! Для простих людей, для тих, хто на це заслуговує!..

Глас Народу

ПРО «ТІНЬ СОНЦЯ», ЛАБУХІВ ТА ПУСТИ ОБІЦЯНКИ

Мало хто знає, що на День селища Білокуракине відділ Культури Білокуракинської РДА збирався запросити з концертом відомий український рок-гурт «Тінь Сонця» (соліст Сергій Василюк). Принаймні, про це йшла мова. І за сприяння голови Білокуракинської районної організації ВО «Свобода» Руслана Суруна сам Сергій Василюк вже навіть подивився приїхати зі своїм гуртом в Білокуракине на День селища. Але раптом керівництво району чи то передумало, чи то, можливо, лише зробило вигляд, що хотіли запросити відомих українських музикантів, але врешті решт остаточного рішення про запрошення гурту «Тінь Сонця» так і не було прийнято.

Музиканти весь час знаходяться на гастролях і досить часто відвідують Луганську область. Вони вже були раніше з концертами в Сєверодонецьку, Сватовому, Старобільську, Новопскові, Щасті та інших містах і селищах Луганщини. Але в Білокуракине так жодного разу і не приїздили. Коли білокуракинські свободівці запитали у Сергія Василюка, чому він з гуртом «Тінь Сонця» досі не приїздив в Білокуракине, той відповів: «Так не запрошують! А якби запросили, то звичайно б приїхали!»

Ось і найближчим часом гурт «Тінь Сонця» знову буде давати концерти в деяких містах Луганської області, зокрема, в Сватовому (21 вересня), Рубіжному (22 вересня), Щастя (23 вересня). А потім у них розпочинається всеукраїнський тур на підтримку нового альбому «Зачарований світ», який розпочнеться 2 листопада концертом в м. Кривий Ріг.

До речі, деякі білокуракинці вже були на концертах гурту «Тінь Сонця», які їм дуже сподобались та справили на них яскраве враження. Але все ніяк не діждуться концерту музикантів в своєму рідному Білокуракиному.

В Білокуракине перенесли (вже вкорте) святкування Дня селища з 15 на 22 вересня. Скоріше за все, вся святкова програма буде складатися (як завжди) із виступів місцевих аматорів сцени. А це, якщо чесно, вже мало кому цікаво в Білокуракине. Білокуракинці хотіли б бачити на святковій сцені хоч якихось відомих артистів, тим більше, що зараз в епоху Інтернету та великих можливостей вже багато хто міг побувати на різних святкових заходах, в т.ч. і на концертах відомих зірок української сцени в різних містах України. Публіка стала більш вибагливою і вибірковою щодо

музичних уподобань. Вже важко здивувати когось звичайним, навіть дуже талановитим виступом зі сцени. Потрібно яскраве шоу, видовище, якісні нові сучасні розваги і т.п. Тим більше, що такі святкові заходи в основному полюбляє відвідувати більш молоде покоління - діти, підлітки, молодь.

А коли на білокуракинську сцену запрошують виступати якогось супер-тенора чи оперного співака в строгому костюмі з метеликом на шиї, та ще й з виконанням популярних «совєтських» пісень - то це вже схоже на остоїдлу нафталінову затичку із радянського мінулого. Це називається - «Аби що-небудь, лише б не гавкали!» Ось так місцева білокуракинська влада, яка в своїй переважній більшості вийшла ще з минулих радянських часів, з комсомолу та досі ностальгіє за тими часами, організовує святкові заходи в усьому Білокуракинському районі. Як наче все у нас завмерло ще з тих - радянських часів - нічого не змінюється, нічого нового і сучасного.

Іноді, правда, бувають у нас наїздами якісь діджеї, циркачі-клоуни-брязкальники та різні дяді Вані, які більше схожі на звичайних весільних лабухів, аніж

Сергій Василюк
та гурт «Тінь Сонця»

на професійних музикантів. І вони просто заробітчани, які заробляють собі на життя дешевими розвагами та музичними фонограмами.

А професійні музиканти із справжніми інструментами та живим виконанням пісень - дуже велика рідкість для білокуракинської сцени. Тому і запрошують в Білокуракине то Олега Ляшка, який задля піару ладен по всій країні їздити, як навіжений; то нікому не відомих музикантів та набридлих діджеїв-заробітчан.

А обіцянки місцевої влади запросити і привезти в Білокуракине справжніх професійних музикантів так і залишаються обіцянками - пустими та брехливими... Ось так і живемо...

Глас Народу

Робочий візит делегації з Луганської області до Рівненської області та Республіки Польща

З 29 серпня по 5 вересня делегація з Луганської області у складі голови райдерадміністрації Сергія Іванюченка, голови Марківської районної ради Андрія Лигути, директора Білокуракинського елеватора Василя Мітіна в рамках меморандуму про співпрацю між Корецькою, Білокуракинською, Марківською адміністраціями відвідали Рівненщину. Під час візиту голова райдерадміністрації Сергій Черній та голова районної ради Ігор Хоменчук поділилися власним досвідом роботи з розвитку території, ознайомили з роботою об'єктів соціально-економічної та культурної

сфер, навчальними закладами. Особлива увага під час візиту була приділена районному територіальному медичному об'єднанню та його роботі в умовах реформи медичної галузі. Також обговорено питання щодо організації роботи депутатського корпусу Корецької районної ради.

На запрошення керівництва Корецького району гости з Луганщини взяли участь у святі «Дожинки» в Любінському повіті Любінського воєводства Республіки Польща. Делегація мала можливість поспілкуватися зі старостою Любінського повіту Павлом Пікулою для обговорення можливостей та визначення завдань реалізації спільніх ініціатив між Корецьким районом Рівненської області та Білокуракинським, Марківським районами Луганської області з Любінським повітом Любінського воєводства Республіки Польща. Чергову зустріч планується провести в жовтні місяці поточного року з підписанням меморандуму про співпрацю.

Білокуракинська РДА

Товариська зустріч ЖФК «Кобра» та ветеранів футболу Білокуракинщини

На початку зустрічі перевага була на боці дівчат, які створили 3-4 небезпечні моменти біля воріт суперника. Але ім не вистачило холоднокровності, щоб реалізувати голіві моменти. В кінці першого тайму судя зустрічі поставив пенальті в ворота «КОБРИ». Його успішно реалізував ветеран футболу Шиленко Олександр з села Нещеретове. Початок другої половини гри пройшла в рівній боротьбі. А ось наприкінці матчу ветерани трохи «підсіли» (для них це була друга гра за вечір). Дівчата один за одним почали створювати небезпечні моменти біля воріт Дмитра Ковтуна. На останніх хвилинах один такий момент реалізувала Бугаренко Катерина. Таким чином перша зустріч «Кобри» і ветеранів завершилася бойовою нічиєю 1:1.

Найбільше задоволення від цієї гри отримали численні вболівальники, які аплодували як ветеранам футболу за їх відданість спорту, так і дівчатам за їх бійцівські якості і величезне бажання грati в футбол.

Білокуракинська ОТГ

ПРО СТЕПОВУ ПОЖЕЖУ НЕПОДАЛІК БІЛОКУРАКИНЕ, ШКОДУ ПРИРОДІ ТА МІСЦЕВИХ ІДІОТІВ

12 вересня горів степ неподалік центрального сміттєзвалища, що знаходиться в 1,5 км від селища Білокуракине (ліворуч дороги на Бунчукувку). Вогнем було знищено кілька гектарів степу. За свідченнями людей пожежа розпочалась ще вдень у вівторок 11 вересня, і тільки наступного дня - в середу близько 12.00 години гасити її виїхали пожежники. Пожежа тривала ще майже 4 години, і близько 16.00 вогонь вдалось локалізувати.

Хто саме зробив підпал - невідомо. За різними (поки що не підтвердженими) даними, спалювалось сміття на самому сміттєзвалищі, а вже звідти

перекинулось на суху траву і пішло по всьому степу. Також говорять, що місцевий сільгоспвиробник, який обробляє цю землю, спеціально здійснив підпал стерні (залишки від скошеної пшениці), але вогонь знову ж таки перекинувся на степ та прилеглі лісосмуги.

Дійсно, якби не дії пожежників, то крім випаленої трави, згоріла б також і лісосмуга, яка тягнеться від сміттєзвалища і знаходиться неподалік дороги на Бунчукувку.

Нажаль, спалення стерні є звичним явищем на багатьох полях Білокуракинських селянських і фермерських господарств, що часто стає неконтрольо-

ваним і завдає значної шкоди природі. Також основним методом утилізації сміття жителів селища Білокуракине є його вивіз на сміттєзвалище, а там все, що горить, просто спалюють.

Вогонь загасили, але дуже велику частину дикого степу повністю знищено. Добре, що погода цього дня була досить тихої і майже не було вітру. Якби в цей час в бік селища Білокуракине подув більш потужніший вітерець, то, скоріше за все, вогонь би дістався величного соснового лісу, що росте на одному із Підгорянських пагорбів. Вогонь зупинився на відстані всього близько 500 метрів від цього лісу.

Тепер ця місцевість, де, до речі, живе дуже багато різних диких тварин та птахів, вкрита суцільною ковдрою чорного попелу, а навколо стоять мертві тиши, нагадуючи про місцевих білокуракинських ідіотів, які своїми діями продовжують знищувати природу та завдавати непоправної шкоди всьому живому... Нажаль...

Глас Народу

ПРО ПОЖЕЖУ В СТЕПУ, НЕПРОФЕСІЙНІСТЬ ТА БЕЗКАРНІСТЬ АБО КОМУ МІСЦЕ НА СМІТТЕЗВАЛИЩІ

Виявляється, що наслідки пожежі, яка стала неподалік Білокуракине 11-12 вересня, набагато жахливіші, ніж це здавалось спочатку. Територія степу, яка вигоріла, складає за дуже приблизними підрахунками близько 130-140 га. Також частково або повністю вигоріли дерева в різних лісосмугах навколо цієї вигорілої території. Джерело вогню - центральне сміттєзвалище селища Білокуракине, де постійно горить сміття. Почалось горіння степу (за свідченнями людей, які це бачили) після того, як техніка «Комунсервісу» (або селищної ради) почала відгортати сміття далі в яри. В результаті вогонь з палаючого сміття перекинувся на суху траву поблизу лісосмуги. І далі вогонь пішов вздовж лісосмуги по степу в різні боки, випалюючи суху траву. Все це відбувалось ще 11 вересня, але ні пожежники, ні працівники «Комунсервісу» нічого не робили, щоб загасити вогонь, який поступово розповсюджувався і охопив велику територію. Вже наступного дня - 12 вересня - приїхали пожежники, працівники лісництва та ті ж самі «комунальщики» і почали гасити палаючий вогонь, який рухався в бік селища Білокуракине (до соснового лісу). Близько 16.00 години вогонь зупинився. Але в основному завдяки лісосмугам, які виявилися природною огорожею для вогню. Хоча при цьому частина дерев вигоріла. Також вогонь зупинився біля поля із соняшником, яке було оборане і це не дало зможи вогню рухатись далі.

В одному з ярів на цій ділянці степу постійно гніздяться сови та степові хижі птиці (сокіл, яструб). Але тепер їх там, скоріше за все, більше не буде...

Також перед цією пожежею, за кілька днів раніше, по іншій бік дороги на Бунчукувку, де було поле пшениці, випалювали стерню (залишки скошеної пшениці). При цьому вигоріла вся трава в лісосмузі біля самої дороги, а дерева - тополі - також сильно обгоріли, хоча і не вигоріли повністю, бо ще стоять зеленими. Поле з випаленою стернею швидко переорали, і зараз воно виглядає досить чисто. Кажуть, що все це робилось спеціально. Поле випалювали, щоб здобути ґрунт попелом, а дерева - щоб вони від вогню загинули, і був привід вже наступного року їх вирубувати. Бо недарма ж зараз йде повальна агітація за використання альтернативних джерел для опалення будівель, встановлення твердопаливних котлів для використання дров. От і доклада-

ють зусиль, щоб перетворити захисні лісосмуги на майбутні дрова. Тим більше, якщо це тополі, які, на думку місцевої влади, є шкідливими для навколошнього середовища та людей, бо тополиний пух у багатьох викликає алергію. Бо по самому селищу Білокуракине майже не залишилось, якщо не рахувати парку Т. Шевченка та деяких ділянок вулиці Центральної в Білокуракине. До речі, не так давно вирубали величезні (люди кажуть - вікові) тополі по вулиці Підгірній під приводом будівництва там дитячого майданчику.

Якщо згадати, хто у нас в районі із представників влади найбільше ратує та агітує за встановлення твердопаливних котлів та використання дров в якості основного палива, то стає зрозумілим, кому це вигідно.

Також зрозуміло, як безвідповідально ставляться до своєї роботи працівники «Комунсервісу», начальником якого є Дзюба О.М., хоча всім відомо, що фактично керує цим комунальним підприємством пан мер Сірик С.І. Бо саме за вказівками Сірика і здійснюються всі роботи цього підприємства.

Якщо ж пожежа такого масштабу (а це все ж таки більше 100 га дикого степу) стала за вини робітників, якими керує сам мер Сірик, то хто має відповідати за «такі результати» їхньої роботи? Чому своєчасно не були вжиті заходи по гасінню даної пожежі? Чи, може, керівництво Білокуракинської громади вважає, що нічого страшного не сталося і вщент вигорілий степ разом з птахами, тваринами та всією живністю - це якесь дрібниця, на яку не варто звертати уваги?

Бо зрозуміло, що трава знову відросте, дерева теж, можливо, відійдуть від вогню і будуть рости далі (хоча не факт), тварини та птахи знову розплодяться і все буде, як і раніше.

Звичайно, природа з часом відновиться. Але ж є і, ймовірно, ще будуть безповоротні втрати для природи цієї території. Знадобиться не один рік, щоб відновився природний баланс. Бо фактично це - екологічна катастрофа, не хай навіть і місцевого масштабу. Зараз над цим зарищем можна чути і бачити хіба що стайки мух та комарів. Все! Тепер там навколо на кількасот метрів - на кількох десятках гектарів - стоїть цілковита тиша і жахливий сморід випаленої землі. Лише час від часу, від

розкидає попіл в різні боки, утворюючи такі собі невеличкі міні-смерчі. До речі, неймовірне і досить незвичне видовище для нашої території. Таке буває найчастіше на рівнинах США, де є для цього всі умови. Але тепер таке «щастя» можна спостерігати і у нас в степу, який перетворився на цілковите зарище з пейзажами, схожими на апокаліпсис, штучно створений недолугими людьми.

Якщо подивитись на карті, то відстань випаленої території степу сягає майже півтора кілометра вздовж і близько 600-800 метрів завширшки.

Багато хто із білокуракинців навесні та влітку полюбляють саме сюди ходити збирати різні лікарські трави, наприклад, звіробій, чебрець, безсмертник, материнку, ромашку та багато-багато інших. Також це унікальне середовище з багатим різnotрав'ям, де збирають нектар бджоли. Місцеві жителі (в основному з вулиці Підгірної) влітку випасають тут свій скот - корів. А тепер невідомо, що буде рости замість цих лікарських трав та різnotрав'я, що давали прихисток і корм і для диких, і для свійських тварин. Хоча чому невідомо? - Відомо! Дуже велика вірогідність, що тут буде рости улюбленна трава нашої місцевої білокуракинської влади - амброзія. Бо саме вона найкраще пристосувється і виживає після таких пожеж і випалювання степової трави. От і буде тепер ще один привід оголошувати боротьбу з цим небезпечним бур'яном! Одні дурні все роблять для того, щоб амброзія розповсюджувалась, а інші дурні оголошують з нею боротьбу.

Нажаль, я не можу коментувати, які юридичні наслідки мають бути за випалення стерні на полях, або за штучно створені пожежі посеред дикого степу, - незалежно від того, чи було це зроблено спеціально, чи ненавмисно, із-за халатного непрофесійного ставлення до своєї роботи, - але винуватців все ж таки необхідно притягувати до від-

чи, як працює правоохоронна система в нашій державі, а особливо в нашему районі, то, скоріше за все, винуватих так і не знайдуть. Хоча в цій ситуації і так все ясно і зрозуміло, хто винен...

А ви, шановні білокуракинці, продовжуйте і далі «виціловувати» в дупу свою місцеву владу (образно висловлюючись), голосуйте за довічного мера, підтримуйте всі безглузді, а іноді просто ідіотські ініціативи місцевої влади, виконуйте їхні вказівки та розпорядження «згідно чинного законодавства»... А якщо відбувається якісь неподобства чи порушення - то не звертайте уваги, проходьте мимо, тримайтесь позиції «Я нічого не знаю - моя хата з краю»... От тоді і буде вам щастя...

Думаю, ще пройдуть роки, і якщо не нинішні, то наступні покоління дітей, можливо, онуків сьогоднішніх жителів Білокуракинщини будуть з жахом згадувати і проклинати ті часи, коли при владі були безграмотні, непрофесійні напівдурки, які не тільки не вміють керувати районом, господарством, економікою, але і все роблять для того, щоб за це не відповідати ні перед Законом, ні перед людьми.

Коли ж люди нарешті зрозуміють, що за красivoю картинкою, яку постійно демонструють перед ними, коли розповідають про здобутки місцевої влади, пишуть про це в місцевій газеті, про якісні позитивні перетворення в селищі та районі (наприклад, встановлення тих же дитячих чи спортивних майданчиків), а насправді приховується зовсім інша суть - непрофесійність, невігластво, жадібність, лицемірство, підлабузництво, хабарництво, самоствердження за рахунок інших та багато-багато інших ганебних якостей? Звичайно, ідеальних людей, і тим більше - керівників - не існує. Але ж треба ж мати мужність і розумову здібність визнати, що вже досить - накерувались, накрались, набрехались, насамостверджувались - треба ж і совість мати! Бо справжнє місце «таких» керівників - на сміттєзвалищі - поруч із зарищем, до якого і призвело таке їхнє керування.

Пожежа в степу, де, скоріше за все, так і не знайдуть винних - це лише один приклад такого безладного керування, непрофесійності, безвідповідальності, безкарності. Але насправді таких прикладів можна привести дуже багато... Нажаль, люди все швидко забувають... А шкода... Треба знати і пам'ятати... Бо інакше до кращого життя нам всім просто не дожити...

Глас Народу

повіданності. Хоч якоєсь - знімати і забороняти займати керівні посади, накладати штрафи, забирати якісь ліцензії, дозволи і т.д. і т.п. Або, врешті решт, саджати за гратеги - згідно Закону. Думаю, правоохоронні органи чи прокуратура, якщо захочуть і не будуть куплені, зможуть запросто довести вину тих, хто скові такий злочин, завдав шкоди навколошньому середовищу (ще й невідомо, які збитки від такої пожежі!). Але, знаю-

У четвер біля криниці

Ніхто не буде заперечувати, коли скажу, що Білокуракинщина - чудовий край. Тут немає санаторію, як у Карпатах, тут немає пляжу, як біля Одеси, але все одно тут красivo. По-своєму, тут красivo. Є чудові місця, де можна змістовно відпочити. І білокуракинці в часи дозвілля вирушають у похід за здоров'ям. У кожного свій смак. Один з сім'ю вирушає до Ясинового яру, щоб назбирати не менше мішка грибів, інший - в одиночку ловить рибу на ставку села Шовкунівка чи Бунчуківка. А дехто кулею на іномарці мчить до Шандрівки, щоб помилуватись краєвидом і чужою жінкою, що везе з собою. Грішно, але круто і прикольно. Є і у мене улюблений куточок. Це Відряднівська криниця. Коли до неї йдеш чи йдеш, то такий краєвид, що аж серце від радості пришвидчено стукає, крейдяні гори і безкінечний вид лугів. У будь-яку пору року мені криниченька мила. Особливо після реконструкції, яку зробив за допомогою громади покійний Гапочка Михайло Андрійович. Простягаю руки і черпаю воду, цілющу, проходжену. Її смак не сплутаєш з іншою. І ніби якийсь невидимий голос говорить: «Пийте на здоров'я. Користуйтесь дарами природи».

Уже багато років відвідую криницю і так склалося, що сподобив їздити тільки у четвер. Бували і негативні пригоди. Якось надвечір натякнув дружині: картоплю просапати можна б, води скуштувати. Правда, дощком тхне. Не встиг я віднести газету у дім, як дружина сиділа в машині і перевіряла свою кофтину. «Мобілку шукає», - подумав я. І не дивно. Сучасна жінка без мобілі - це що «кінь без хвоста». З мобілочки усе і почалося. Проспівала вона соловейком як тільки прийшли до криниці. Телефонувала знайома подруга. «Це надовго», - подумав я і не помилився. Спочатку разомови були про серіали, потім політичні теми, купінія, спорт. За цей час я набрав два бідони води, навантажив їх, сам попив водички. А разоми тільки набирали обертів. Уже й дощик виляскує по машині. Стою, чекаю. Подруги обговорюють різні важливі питання, серед них такі: на яку висоту стрібав Сергій Бубка, чому у Пітера зачіска на ліву сторону, чому батька письменника Максима Рильського звали Тадей, скільки солі потрібно, коли печеш торт. Я вже встиг добряче промокнути. Стою під дощем і розмірковую. «Це ж хтось

придумав мобілку? Зустрів би його в цю годину і дав би дулю. Хай без маку, але з великим задоволенням». Нарешті дружина сказала: «Чао», по-нашому це означає «пока». «Ура» я хотів закричати і передумав. Яке там «ура». Машина не хоче заводитись. Виліз, невесело, бо треба ремонтувати. Встромив голову під капот, мов страус свою голову у пісок. Дощ не вщухав, а з машини долітали такі поради для мене: перевір бензонасос, перевір карбюратор, протри свічку і так далі. Мені чомусь стало весело. А тому, що згадав Івана Ілліча Лизенка із Лизиного, колись я був у нього напарником на автомобілі під час збирання врожаю. Я тоді ще парубкував, то він мені радив: «Іване пам'ятай, що жінку треба слухати двічі - це коли кличе юсти і коли кличе спати». Давно сказано, а як правдиво. Мої роздуми перервав шум двигуна, який після кашляння завівся. Додому доїхали без пригод, правда, уже добре стемніло, після обговорили поїздку. Дипломатично, без сварки. Настало крихке перемир'я, бо інколи та чи інша сторона його порушує. Ця пригода забулась. Тепер я став сам їздити по воді.

I ось одного ранку знову мій курс до криниці, бо по селищу відключили напругу, а коли немає світла, то і водички ніде набрати, бо колодязів і ручних фонтанів немає, ось і виручає криниця. У салоні тихо, як у «торбі з салом». Підїжджаю і починаю виймати бідони. Поставив їх на землю і лише тоді побачив красивого солдата, що у формі прикордонника сидів біля самісінької води. Видно було, що у нього якась неприємність. Акуратний чубчик лише доповнював його вроду, але він був замислений і не звертав на мене уваги. Цікавість взяла верх і я підійшов до нього. Подав перший руку і назвався дідом Іваном, «та Богдан я», - невесело відповів юнак. «Це ж яка нечиста сила образила солдата?», - продовжив я. I почув наступне: «Оглянеться, он там на горі та нечиста сила. Дікунка вона, степовичка». I дійсно майже на вершині стояла дівчина у зеленій сукні і вишневій хустині. Здалеку вона нагадувала вишенку-черешеньку, про яку співав квартет «Гетьман». Тим часом Богдан продовжував. «Я бачу, що ви, діду, нічого не розумієте в цій історії, я також не второпаю що до чого». «То розкажи про себе», - все наполягав я. Розповідь Богдана прояснила майже все.

«Нетутешній я. У Білокуракине приїхав з другом. Служили разом на одній заставі. Він повар, а я кінолог. Люблю з дитинства собак. На кордоні з Румунією, де ми служили, не так уже й тихо, як розповідають. Відслужили і Михайло запросив мене у гості, а через рік він до мене приїде аж на Львівщину під самісіньку Польщу. Отож у вівторок прийшов сюди. Сидів і пив водичку, бо дуже-дуже смачна, а ота дикунка підкралась, забрала берет, облила водою і втекла на гору. Благав, благав - не повернула, а рушив іти, два рази сказала: «Приходь завтра, віддам». Прийшов учора - теж саме. Сьогодні четвер - і не віддає». Я встав і щосили крикнув: «Принеси берет Богдану, йому іти в військомат, становитись на облік». А у відповідь почули: «Ха-ха-ха». Я почав збиратись, вільного часу в мене не було, а коли скінчиться оте «ха-ха-ха» невідомо.

Щось тягнуло мене до криниці і я не витримав. Через два дні у неділю поїхав знову. Нічого нового. Люди порались на грядках, біля криниці два школярі намагались поцілiti горобців.

Мабуть дівчина повернула берет і Богдан поїхав додому. На тому й заспокоївся. Та наблизався четвер. Цей четвер видався вдалим у всіх напрямках. Коли снідав, то побачив павучка - буде якася новина, а це так здавна говорять. Було сонячно, дружина пішла на ринок, то момент відвідати криницю відмінний. Приїжджаю і немає нікого, хоча росичка вже зійшла. Зупинив машину, роздивляюсь на всі боки. Те, що я побачив, вивело мене з рівноваги. На східцях до води стояли дві валізи, а на них, мов печатки на документах, зелений берет і вишнева хустка. Тишу порушив голос Богдана: «Діду Іване, ми йдемо». «Таки спіймав Богдан свою дикунку», - визначив я і так стало легко на душі. А дикунка сміливо підійшла до мене і сказала: «Я - Марина, наречена Богдана». А щоб це було правдивіше, скопила беретик і притулила до грудей. Нема в ній нічого дивного - повненька, бровенята, мов дві дуги, риженькі кучерики. А ось очі, мов дві зірочки, та і кирпатий носик стверджував, що дівчина з характером. Я вирішив перевести розмову на жарти. Почав з Богдана. «То ти крадеш у нас дівку?». «Ні, я сама поїду хоч куди, - втрутилась Марина. - Аби з Богданчиком. Мої батьки згодні», - гордо заявила дівчина.

На ній красиво сиділа простенька одежда. Ну то й що - гарний дівці гарно й у ганчірці. Раптом Марinka несміливо

сказала: «Нам би до автостанції». «Зараз йдемо», - сказав я і повіз їх своїм маршрутом. Це по вулиці Підгірній. На асфальтівку виїхали біля Свято-Тихонівського храму. Не змовляючись, зупинилися напроти храму, звичайний сонячний день. Стояли ми і думали кожний свое. Марinka думала так: «Господи, люблю я його, грізна стала. Спасибі берету, коли б не він, було б інакше». Богдан думав своє: «Обіцяв батькам довго не женитись, а вийшlo, як у пісні: повернувшись додому солдат із походу та й привіз дівчину хорошу на вроду». А я, мов філософ, думав про силу кохання. «Що ви бурмочете?», - обізвалась до мене Марinka. «Та повторюю «Отче наш», - збрехав я.

Проїжджали машини, йшли пішоходи і усім було байдуже до нас. Адже ніхто не зінав, що оця дівчина назавжди є в чужий край. Виблискували золотом куполи Свято-Тихонівського храму. І промінчики сонця, мов стріли Амура, благословляли молодят на щасливий шлюб. А вже біля автостанції я їм коротко сказав: «Бережіть одне одного, перше кохання Богом дане». Богдан мовчав, а Марinka сказала: «Я його нікому не віддам, ніхто його не образить». У її словах було стільки рішучості, що я повірив, що так і буде. А ми говорили, що тепер молодь не вміє кохати.

У рідному дворі поставив машину у гараж, бідони примостили, де їм виділене місце. Потім підійшов до дружини і дівчині ніжно поцілував. Йі це сподобалось, адже це буває рідко, та все ж для солідності сказала: «Що з тобою, перегрівся, чи що?» «Ta нічого ти не розумієш», - махнув я рукою. Просто сьогодні четвер. A вже коли сидів у кухні на дивані, то дійшов до такої думки: що не кажіть, а вода у Відряднівській криниці має цілющі властивості. Виліковує багато болячок і допомагає в коханні.

Іван ЛАВРЕНКО, снт Білокуракине

Святкова афіша на День селища Білокуракине та 3-я річниця створення Білокуракинської СТГ

22 вересня 2008 року, площа Шевченка

14.00 - Відкриття свята;

- Виставка продаж продуктів бджільництва «Білокуракинщина медова»: бджолиний пилок, перга або бджолиний хліб, прополіс, бджолиний мед, сотовий мед;

14.30 - Виставка-ярмарок народно-прикладного мистецтва та виставка народних страв;

14.30 - робота дитячих майданчиків, батуту-гірки, батутів-сітки, дитяче караоке, майстер-класи, солодка вата, попкорн, фото-зона;

15.15 - 16.00 - Богатирські ігри;

16.00 - Конкурс вишиванки «Чарівна краса вишиванки» (номінації: краща чоловіча, жіноча, сімейна та дитяча вишиванка);

16.15 - 18.30 - Культурно-масова програма за участю кращих аматорських колективів громади;

17.00 - 18.30 - Дитяча розважальна програма артистів-аніматорів (м. Старобільськ);

18.30 - 21.00 - Святкова дискотека (м. Харків);

19.00 - святковий феєрверк.

Білокуракинський Будинок дитячої та юнацької творчості оголошує набір в гуртки на 2018-2019 навчальний рік

Шановні батьки!

Думаєте чим зайнятися дитину після школи? Є рішення...

Будинок дитячої та юнацької творчості оголошує набір в гуртки на 2018-2019 навчальний рік:

-Основи художньої комп'ютерної графіки;

-Основи Web-технологій;

-Основи інформаційних технологій;

-Кераміка;

-Декоративна обробка деревини;

-Малюнок та живопис;

-Вокальний;

-Хореографічний;

-Черліденг;

-Вокально-інструментальний

ансамбль;

-Сольний спів;

-Вокальний ансамбль хлопчиків;

-Сувенірний;

-Ляльковий театр;

-Орігамі;

-Пішохідний туризм;

-Художня вишивка;

-Юний ерудит;

-Клуб старшокласників «Точка зору»

-Юні квітники;

-Образотворче мистецтво

Набір проходить до 15 вересня 2018 року. Зaproшуємо всіх бажаючих!!!

За матеріалами:

Об'єднані Білокуракинциною